

naj geometer tedaj to mejo pogleda, ko bo de
uradno tam kje v bližini.

M. S. v S.

Predpisan imam obrtni davek, pa sem obrt
(trgovino z lesom) odjavil. — Neki, ki nima
obrnega lista, dela okvire za slike in jih silno
drago računa. Ali sme?

Odgovor: Obrtni davek, če ste ga dolžni
za nazaj, ko ste obrt še vršili, morate plačati,
drugače pa se pritožite na davčno oblast, če
ni že prepozno. — Oni, ki dela brez obrti in
drago računa, mora vedeti, da je v nevarnosti
kazni in visokega davka.

A. P. v R.

Ali moram kot najemnik posestva plačevati
kuluk?

Odgovor: Kakor imate pogodbo. Če je v
pogodbi, da plačujete vse davke od zemljišča,
tedaj morate vi plačati. Ako pa lastnik davke
plačuje, pa mora on plačati.

J. J. v G. P.

Na sodnji sem bil kontumaciran, ali je še
kaka pomoč, da ne bi bilo treba plačevati.

Odgovor: Vaša krivda; ni drugega, kakor
plačati morate!

G. M. B. P.

Poslala sem pritožbo na invalidski sud v
Zagreb, pa ni odgovora. Kaj naj napravim?

Odgovor: Ponovno pišite, in sicer pri-
poročeno.

F. K. v R.

Na svojem posestvu imam slatinski vrelec,
ki ga uporabljamo že 50 let domači in vaščani.
Ali smemo sedaj, ko teče druga umazana voda
v vrelec, s cementom vir obzidati?

Odgovor: Pazite pri tem, da vira ne za-
sužete! Kar se tiče zaščitnega rajona Radenci,
vas to ne tiče, če ta vrelec že nad 30 let upo-
rabljate.

K. I. v P.

Imam pri Mestni hranilnici v Mariboru po-
sojilo ali le na 15 let. Ali bi se dal rok po-
daljšati, če ne tu, pa kje drugje?

Odgovor: Vprašajte najprej pri hranil-
nici sami. Ako tu ne bo, vložite prošnjo na
privilegirano agrarno banko, podružnica Ljub-
ljana. Samo, če bodo tudi obresti tako ugodne,
se ne ve. Pa kot dober gospodar se morate, če
tudi s težavo, v 15 letih dolga vendar znebiti,
sicer ne boste nikoli na svojem!

z dobavo potnega lista, s poslavljanjem in z na-
grabljenjem za pot potrebnega denarja. Jemal je
slovo za nekaj mesecev, kakor je sam naglašal
radi uspavanja oblasti, pri Drobnetovih sosedih,
s katerimi je največkrat veseljačil v prijateljevi
krčmi. Prirejali so mu cele gostije iz hvaležnosti
in navdušenja za boljšega človeka, ki se je pote-
goval le za pravico in dobrobit revežev. Na teh
številnih poslovnih poedinah je čisto pozabil,
da bi bil moral nekoliko bolj odpreti oči in uše-
sa, zapazil bi bil ter slišal, da zbira nad njegovo
glavo oblast oblake z bliski ter gromi. V rajanju
s prijatelji ni videl, ni slišal nič, bil je čisto
uverjen, da se mu bo posrečil pobeg preko morja
v Ameriko, kjer bo užival zakonsko srečo.

Le iz tega vidika se da razlagati, da sicer
tolikanj previdni razbojnik ni čul zvoniti, da je
napovedalo celjsko orožniško poveljstvo za dne
10. septembra 1880 zvečer velik pogon za njim.
Bilo jim je tokrat samo za Guzaja v prepričanju,
če bo on enkrat v kleščah pravice, se bo njegova
tolpa itak raztepla ter razkropila na vse strani.
Pozvani so bili potom strogo tajnega povelja

Cene in sejmska poročila.

Na mariborski trg v soboto dne 11. t. m. so
pripeljali kmetje 1 voz krompirja po 2—3 D
1 kg, 4 čebule po 6, 1 glava zelja po 1—3 Din,
kumarce komad 2—5, 16 voz sena po 60—65,
6 voz slame po 50—60, 2 škopa po 1.50 komad.
Pšenica je bila po 2, ječmen 1.50, oves 1.50,
koruza 1.50, ajda 1.50, proso 2—2.50, fižol po
2—2.50, grah 8—10. Kokoš 30—40, piščanci 25
—60, raca 15—20, gos 25—35. Jagnje 100 Din.
Česen 14. Buče 2—3. Gobe 1—2. Črešnje 2—2.50,
hruške 8—10, suhe slive 9—12, breskve 20. —
Mleko 2—3. Smetana 12—14, surovo maslo 30
—36. Jajca 0.75—1, med 12—20.

Mariborsko sejmsko poročilo. Na svinjski se-
jem je bilo pripelanih 284 svinj; cene so bile
sledeče: Mladi prašiči 5 do 6 tednov stari 60
do 80 Din komad, 7 do 9 tednov stari 90 do
140 Din, 3 do 4 mesece stari 150 do 250 Din,
5 do 7 mesecev stari 350 do 400 Din, 8 do 10
mesecev stari 450 do 500 Din, 1 leto stari 700
do 800 Din. 1 kg žive teže 7 do 8 Din, 1 kg
mrtve teže 9 do 10 Din. Prodanih je bilo 145
svinj.

★

Jubilej igralnice.

Zadnje dni je obhajala po celem sve-
tu znana igralnica v Monte Carlu v
Monaku ob južno-francoski morski
obali 70 letnico obstoja. Ravnateljstvo
je sklenilo, da bo proslavilo jubilej v
zelo skromnih mejah, ker občutijo sve-
tovno krizo tudi v Monte Carlu. Dohod-
ki igralnice padajo, med tem ko rabi
obsežno podjetje neprestano in novo
investiranje denarnih vsot.

Krog leta 50. v 19. stoletju je bila
kneževina Monako na robu propada.
Princ Karl III. je sklenil, da bo ustano-
vil zaradi zboljšanja finančnih razmer
igralni klub po vzgledu igralnic, ki so
obstojale tedaj po raznih nemških
zdraviliščih in so bile posebna vaba za
premožnejše občinstvo. Dva pariška
časnikarja, Aubert in Langlois, sta
otvorila l. 1856 z osnovnim kapitalom
dva in pol milijona frankov prvi igral-
ni klub v Monte Carlu, ki se je imeno-

val »Palais de la Condamine«. Podjetje
je zašlo kmalu v konkurz. Drugi na-
jemnik Frossard in tretji Duval, isto-
tako nista imela uspeha. Princ Karl
je dal koncesijo novi družbi, ki je ku-
pila stavbišče na skali nad morjem in
pozidala celo krasno palačo, ki je bila
blagoslovljena l. 1861. Tudi ta družba
je končala v konkurzu in šele nasled-
nik Blanc Franc je razumel, podjetje
dvigniti in mu pomagati do svetovne-
ga slovesa.

Franc Blanc je imel čudno pretek-
lost. Bil je natakarkar v nekem lokalu v
Parizu. Njegov nemirni duh ga je za-
peljal v umazane posle. Obtožili so ga
zaradi goljufij in je prišel v ječo. Po
prestani kazni se je podal v Nemčijo
in je osnoval v letovišču Homburg
igralnico. Podjetje je cvetelo in Blanc
je zaslužil mnogo denarja, dokler ni
znani Bismarck prepovedal v Nemčiji
vse hazardne igre in je zaprl vse igral-
nice. S 15 milijoni frankov premoženja
je prevzel Blanc igralnico v Monte Car-
lo. Ker ni bilo po zdraviliščih in letovi-
ščih po Nemčiji nobenih igralnic,* se
je čutil Blanc kot monopolist v tem ozi-
ru in je umel izkoristiti ugodnosti po-
lozaja. Blanc je zapustil dedičem ogro-
mno premoženje. Njegovi nasledniki so
vodili podjetje do l. 1923 in so zašli ra-
di padca francoske valute v težave.
Igralnico je kupil grško-angleški mili-
jonar Bazil Zaharoff za 20 milijonov
mark. Od Zaharoffa osnovana družba
je prevzela poslovanje in ga vodi do
danes.

★

**SIJAJEN DEKLIŠKI TABOR PRI SV. TRC-
JICI.**

Trg Sv. Trojica v Slov. gor. je bil v nedeljo,
12. julija, ves v zastavah. Pozdravljale so te

žandarji iz Celja, Št. Jurja, Planine in Šmarja
omenjenega dne v Slivnico pri Št. Jurju, odkoder
se bo začel pod zaščito teme pohod za Guzajem
celo noč od 10. na 11. septembra. Ako bi se jim
ptiček izmuznil tudi tokrat, pridejo vojaki.
Omenjeno noč so nameravale orožniške patrulje
pretakniti in preiskati vsa skrivališča, o katerih
so tedaj že znali, da se po njih zadržuje Guzaj
najbolj pogosto v noči.

Predpoldne 10. septembra sta se podala iz
Planine proti zbirališču v Slivnico orožniški po-
stajevođa, 26letni Marij Grizold* in neki Stres,
od Sv. Florjana pod Bočem pri Rog. Slatini.

Poti iz Planine v Slivnico orožnika nista
ubrala po cesti, ki se razceplja pri že večkrat
omenjeni krčmi pri Leskovškem, ampak sta kre-
nila po pešpoti ter gozdovih skozi Loke, na Lo-
karno ves in sta prišla na kolovoz proti Slivnici
na Spodnjem Žegarju pri znanem posestniku

* Marij Grizold je doma iz znane Grizoldove hiše na
Smolniku nad Rušami. Živi še v Mariboru kot vpokojenec
in je star krog 80 let, a je še čil ter krepak in je lansko
leto celo na Pohorju še srnjaka ustrelil.

spe: iz nebes padel an-
geljt Imeli ste pač to
smolo, da ste padli
ravno na nos.

Jaz sem družbal

Slaven nemški skla-
datelj (komponist) N.
Hendel je bil po tele-
su grozen velikan in
vprico tega seveda ve-
lik jedec (požeruh).
Nekoč je šel v Londo-
nu v neko gostilno in
si naročil, ker je bil
silno lačen, obed za 3
osebe. Čakal je in ča-
kal precej časa, a obe-
da od nikoder. Konč-
no je nestrpno vprašal
natakarja: »Čemu mi
pa ne prinesete obe-
da?« — In prejel je
odgovor: »Prinesli bo-
mo na mizo, kakor
hitro bo družba tu!«
— »No, prinesite torej

zastave Njo, ki ji je letošnje leto posvečeno kot 1500letnica efeškega vesoljnega cerkvenega zbora, pa tudi tiste vrle krščanske slovenske mladenke, ki so prihitele k Sv. Trojici, da dostojno proslave ta velevažni 1500letni jubilej v zgodovini Marijinega čaščenja. Tržanom Sv. Trojice za to čast in hvala! Dekleta, članice naših krščanskih organizacij, so prihitela sem v najboljšeštem številu ne samo iz vseh župnij šentlenartske dekanije, marveč tudi iz mnogih krajev ljutomerske, ptujske, jareninske in mariborske dekanije. Od čaleč jih je pozdravljalo krepko, ubrano in svečano radostno pritrkavanje zvonov z svetločnega stolpa svetotrojiškega. Bil je to veličasten tabor krščanskih slovenskih deklet Slovenskih gor in sosednih krajev. V tako imponujočem številu so prišle, da je bila ogromna svetotrojiška cerkev nabito polna, in niso vse v njej istočasno našle prostora. Bila je to proslava, ki je v vsakem oziru bila dostojna časti nebeske in naše Matere in vredna naših krščanskih mladenk. V cerkvi je govoril prisrčne in spodbudne besede preč. g. kanonik Franc Časl, ki je navduševal žensko mladino za iskreno čaščenje Marijino, katero se najljepše in tudi najkoristnejše kaže v življenju po svetlem, visokem vzoru Marijinih kreposti. Slovesno sv. mašo je daroval vlč. g. gvardijan Ernst Jenko. Po cerkvenem opravilu je bilo veličastno dekliško zborovanje na obširnem prostoru pred cerkvijo. Otvoril ga je vlč. g. župnik Gomilšek, upravitelj šentlenartske dekanije. Predsedovala je zboru deklet Amalija Klobasa od Sv. Benedikta v Sl. gor., koji je bila ob strani kot podpredsednica Poljanec Marija od Sv. Antona. Predsednik Prosvetne zveze dr. Josip Hohnjec je v zvezi s proslavo 1500letnega jubileja efeškega cerkvenega zbora pojasnjeval visoke ideale našega prosvetnega dela med mladino. Verski idealizem je, ki pročišča naše izobraževalno delo in brez tega idealizma je vsako prosvetno delo zlasti med mladino brez prave in trajne koristi. V iskrenih besedah je pozdravljaj in proslavljal sv. Očeta kot prvega in najbratljivejšega bojovníka za katoliška načela mladinske vzgoje in za pravice katoliških mladinskih organizacij, ki jih pobija nacionalistični fašizem. Njegove poljudne in navduševal-

ne besede so našle glasen odmev v velikem zboru krščanskih slovenskih mladenk. Nato so se javljale v dolgi vrsti zastopnice krščanskih dekliških organizacij iz raznih krajev s pozdravnimi in bodrilnimi govori, odzorno deklaracijami, in sicer Lorbek Marija od Sv. Benedikta, Senekovič Marija iz Sv. Lenarta, Padovnik Marija iz Sv. Trojice, Hujdec Marija z Marije Snežne, Mlinarič Alojzija iz Negove, Reš Neža od Sv. Benedikta, Črnko Terezija iz Sv. Jurija v Slov. gor., Špan Marija s Kapele, Šuc Marija od Sv. Ruperta, Senekovič Marija od Sv. Benedikta, Pignar Jera od Sv. Andraža, Leopold Barbara od Sv. Ane, Poljanec Marija od Sv. Antona, Ljubec Genovefa od Sv. Benedikta, Pihlar Marija iz Sv. Lovrenca v Slov. gor., Brus Marija iz Gornje Sv. Kungote, Sever Marija od Sv. Urbana pri Ptuj, Čuš Anica iz Sv. Jurija ob Ščavnici, Zorko Roza iz Ptuja, Kocbek Marija iz Gornje Radgone, Črnčič Alojzija od Sv. Jurija v Slov. gor. in Družević Marija od Sv. Andraža kot zastopnica Marijinih vrtcev. G. dekanjski upravitelj Gomilšek je našim krščanskim dekliškim organizacijam polagal na srce dolžnost molitve v ta namen, naj bi Bog dvema sinoma našega naroda škofoma Slomškemu in Baragi dobrotljivo naklonil čast oltarja. Ob dveh je bilo dekliško zborovanje končano. Ob treh je g. Gomilšek imel v cerkvi spodbuden in poučen nagovor na dekleta, nakar so bile slovesne večernice. Potem so dekleta odhitela na svoje domove. Tiste, ki so prišle v strnjelih skupinah ali procesijah, so tudi odšle v procesijah pod vodstvom čč. gg. duhovnikov, katerim bodi na tem mestu za njih trud izrečena najprisrčnejša zahvala. Sijajna manifestacija naših krščanskih dekliških organizacij na taboru pri Sv. Trojici je najboljši dokaz, da njihovo pečrtovalno delo ni ostalo brez lepih sadov. Le tako naprej! Z Bogom in Marijo za našo mladino in našo domovino!

Negova. Dramatični odsek Kat. izobraževalnega društva pri Sv. Trojici v Slov. gor. vpripori v nedeljo dne 19. julija popoldne po večernicah v tukajšnji graščinski dvorani zelo zanimivo in podučno gledališko predstavo: »Žrtve spovedne molčečnosti«, petdejanjo. —

Ker je čisti dohodek namenjen za popravilo romarske, letos jubilejne cerkve pri Sv. Trojici v Slov. gor., se vsi farani in okoličani prav vljudno vabite!

Rajhenburg. Tukajšnje Slov. katoliško izobraževalno društvo je meseca maja t. l. prenovilo svoj oder v Slomškovem domu. Oder je vzdignjen za 20 cm. Ozadje je — kakor tudi 75 cm široke sufite — pritrjeno na škripih, kar mnogo olajšuje sestavo posameznih scenerij. Nove kulise so delo društvenega člana R. Golobiča, prometnega uradnika, ki je še kot študent napravil mnogo kulis na naših odrih po Belokrajini. Nove kulise so v vsakem oziru vredne svojega mojstra. Iz njih diha naša slovenska zemlja s prijaznimi cerkvicami, s hišami bogatinov in siromašnimi kajžami; iz njih veje dih naših gorenjskih velikanov, odetih s snegom. Stranske kulise te spominjajo na polhe in na narodno pesem: »Kdo bo praprot žel?« Pa tudi tihih belih brez ne manjka na odru. Na oknu tipične gorenjske hiše cvete nagelj ter s svojimi velikimi rdečimi cveti označa ljudem: »Na ta oder hodijo pošteni slovenski dekleta! Tu se zbirajo fantje, ki so vredni nagelja rdečega! Na odru je tudi nov regulator za električni tok, ki je domač izdelek g. L. Lipovška. Lep je oder, naj bi se tudi društvo poživilo! Bi li ne bilo umestno organizirati poseben dramatičen odsek, kjer naj bi se udeleževali samo mlajši igralci in igralke? Saj je vendar mladina tista, ki je poklicana, da ponese glas krščanske prosvete v slednjo vas! Premislite to in ne odlašajte! Kajti neprijatelj naših načel vabi našo mladino od vseh strani, pod različnimi pretevezami v svoje vrste! Za dramatiko navdušene mladine je dovolj v fari! — Pri nas še najbolj deluje knjižnica, ki se vedno množi z novimi knjigami. Zato se vsem toplo priporoča. Knjižnica posluje ob nedeljah in praznikih po rani sv. maši do pol 10. ure ter po pozni sv. maši do pol 12. ure.

Knjige.

Gruša umiral! Kmetska drama v petih dejanjih, po francoskem romanu R. Bazina z dovoljenjem napisal dr. Ivan Dornik, je izšla

brž kosilo», odvrne Hendel nervozno, željno pričakujoč jedi, — »kajti jaz sem tista družba!«

Pecetni muzikantje

so igrali na vogalu ulice, nakar vpraša izmed njih eden drugega: »Kaj praviš, ali nas slišijo ali ne?« — »Jaz mislim, da«, je odvrnil drug godec, tam gori je nekdo že zaprl okno!«

Nek občinski prednik

Je javil magistratu: »Preponižna objava o ovčjereji v občini X. Dolžno poročam, da se nahaja letos v občini 167 ovc, med katerimi samo eden garjav koštrun ponižni občinski predstojnik Jaka Nos.

Vrečku. Tukaj mimo pelje danes krasna nova cesta: Sv. Urban—Lesično, po kateri vozijo osebni, tovorni avtomobili in lep avtoomnibus. Baš ob cesti pri blagem Martinu Vrečku na Žegarju stoji kamen v spomin na otvoritev te prepotrebne cestne zveze s pomenljivim v marmor vsekanim napisom, ki se glasi:

»To cesto je začel graditi okrajni zastopko-zjanski l. 1915. Prometu se je izročila, ko je bil dr. Fran Schaubach veliki župan mariborske oblasti, dr. Josip Leskovar oblastni komisar. Vso pobudo za začetek sta dala in vso skrb za izvršitev sta imela dekan in načelnik okrajnega zastopa v Kozjem in načelnikov namestnik Mart. Vrečko, stavbenik iz Žegarja.«

Med baš ne kaj zložno pešpotjo od Planine na Žegar je pripovedoval Grizold tovarišu, da je kmalu za Vrečkom na Žegarju Krčma pri Drobnetu na Košanci, kjer se baje Guzaj pogostoma zadržava. Njemu, Grizoldu, je zaupal orožnik Črnčič, kako ga je speljal na led ta prokleti razbojnik ravno v omenjeni gostilni. Črnčič je izpraševal na patrolji Guzaja samega, seve ga ni

poznal, če mu je kaj znano, kod se najrajši klati, hodi, zadržava in skriva ropar, s katerim ima žandarmerija toliko posla. Guzaj je povabil Črnčiča seboj k Drobnetu, kjer mu je plačal jesti in piti, kolikor je hotel. Povrh mu je zaupal, da zahaja Guzaj kot neznanec večkrat v to krčmo. So časi, ko je celo vsakdanji gost. Pač pa zna izginiti ob prihodu žandarjev kakor senca. Črnčič je zvedel šele pozneje, da je bil pri patruliranju za Guzajem z njim samim skupaj, izbornose je zabaval v njegovi družbi, jedel in pil je na njegove stroške. Kakor Črnčiču se je godilo še več drugim žandarjem. In ker je ravno v Drobnetovi krčmi potegnil Guzaj žandarja, sta se podala onadva danes na pot ne po cesti, ampak povprek čez šume, da se bosta lahko oglasila pri Drobnetu, saj vedi ga Bog, če ni ropar sedajle v krčmi na Košanci.

(Dalje sledi.)

Nov vozni red
se dobi v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. —
Cena Din. 2.—.